

[Hauch.]

forslagets Affattelse er ikke i Overensstemmelse hermed! Lovforslaget lægger Hovedvægten paa, hvordan de økonomiske Vilkaar er hos de enkelte Samfundsborgere!

Der bor 2 Mænd ved Siden af hinanden, og de har hver en Ejendom paa 50 Tdr. Land, men den ene kan udnytte Loven fuldt ud, den anden kan slet ikke nyde godt af den, fordi hans økonomiske Forhold er af en saadan Beskaffenhed, at de falder uden for den Ramme, der er afstukket i Lovforslaget; hans Arbejdsvilkaar skal altsaa være anderledes end den førstes, og først naar han er kommet saa vidt, at han har brugt sine Reserver, er blevet lige saa fattig som den anden, kan han falde ind under Lovens Bestemmelser.

Den højtærede Statsministers Udtalelser stemte kun daarligt med Indholdet af denne Paragraf, for her er ikke Tale om en Støtte til Landbrugserhvervet, om at gøre dette Erhverv rentabelt, her er derimod Tale om at yde en Støtte til de haardst ramte Medlemmer inden for Erhvervet. Det maa dog vel være Mening, at der skal være lige Erhvervsvilkaar for alle Erhvervets Udøvere! Jeg gad nok vide, hvad man vilde sige til et Forslag om, at Tjenestemændene og Lønarbejderne skulde aflønnes efter deres økonomiske Trang. Dersom man vil betragte det her foreliggende Forslag som et Forslag, der har til Formaal at skabe lønende Vilkaar for Landbrugserhvervet — og det maa vel være Mening —, er det fuldkommen korrekt at drage den Parallel, jeg her har nævnt, og jeg gentager derfor: Jeg gad vide, hvad man vilde sige, hvis man begyndte at lønne Folk vilkaarligt efter de økonomiske Forhold, hvori hver enkelt nu tilfældigvis befandt sig. Det er det, man foreslaar for Landbrugets Vedkommende, idet man først kan komme i Betragtning, naar man er saa meget i Trang, som Lovforslaget forudsætter. Jeg siger ikke, at det ikke er berettiget at hjælpe dem, der trænger, det kan vist være meget berettiget; men man kan ikke udarbejde et Lovforslag under den Forudsætning, at der skal ydes en Hjælp til Erhvervet som Helhed, naar man saa indfører den Begrænsning, her er Tale om.

Om Afsnit III, Moratoriebestemmelserne, der for en væsentlig Del er bygget paa Professor Vinding Kruses Betænkning og Forslag til Lov, synes der ikke at være uovervindelige Vanskeligheder for at naa til Enighed. I hvert Fald vil jeg forudsætte, at det paa dette Omraade vilde være muligt

at naa til en fælles Opfattelse af, hvordan Lovforslaget bør affattes.

Om Afsnit IV, Dækningsreglerne, har vi fra vor Side erklæret os villige til at forhandle. Jeg skønnede af den højtærede Statsministers Udtalelser her, at man slet ikke havde fast Grund under Fødderne med Hensyn til, hvor store Beløb der kræves, og hvis Lovforslaget faar den Form, som vi maa tilstræbe, er det ganske givet, at der maa finde andre Beregninger Sted end de Beregninger, der her er foretaget. Som sagt, vi er villige til at forhandle om Dækningsreglerne, naar det maatte vise sig, at man i det hele taget kan naa til Enighed om Lovforslaget, men jeg finder ingen Anledning til paa nærværende Tidspunkt at gaa ind paa en Omtale af Enkeltheder angaaende dette Spørgsmaal.

Om Mulighederne for at naa til et positivt Resultat under Behandlingen af disse Forslag i det høje Landsting tør jeg ikke udtale mig, men dersom den høje Regering og Regeringspartierne fastholder de Synspunkter, der hidtil har været fremført over for de Standpunkter, der er gjort gældende baade fra Det konservative Folkepartis og min Gruppens Side, synes jeg jo ikke, Udsigterne til et Resultat er særlig lyse. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Regeringspartierne vil gaa til Forhandlingerne i det Udvalg, som jeg ved Forhandlingens Slutning skal tillade mig at stille Forslag om, under den Forudsætning, at der nu bør skabes saadanne Vilkaar for vort Hovederhverv, Landbruget, at det kommer til at dele Vilkaar med andre Erhverv og Samfundsklasser — det maa jo være det, der er tilsigtet, hvad den højtærede Statsminister ogsaa selv gav Udtryk for i sin Forelæggelsestale. Der er bare det kedelige ved det, at de Forhandlinger, der har været ført paa Baggrund af dette Lovforslag i det høje Folketing, ikke synes at bære Vidne om, at man vil staa bag den Opfattelse, som man giver Udtryk, naar man siger, at man vil medvirke til at skabe lige Vilkaar for alle Erhverv her i Landet.

Med en saadan Baggrund for Mulighederne af Forhandling kan jeg imidlertid tilsige Regeringen og Rigsdagspartierne mit Partis velvillige Medvirken til i det kommende Udvalg at drøfte Sagerne for at se, om der er Mulighed for at naa til Enighed om at skabe de Vilkaar, som vi i Virkeligheden alle har i Munden, naar vi taler om Landbrugserhvervets Forhold, skabe Landbruget Vilkaar, der giver det en normal Ligestilling med de øvrige Erhverv.